Bibel och Bekännelse

Nr 2 2017 – årgång 31. Finlandsupplaga årgång 3

© DEPOSITPHOTOS

"Gud vare tack som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus!"

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige och S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Utkommer med 5 nummer om året. Tidningen utkommer i två delvis olika upplagor.

Redaktion: Ingvar Adriansson (red.), Birgitta Erlandsson, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark Edvardsen, Ola Österbacka.

Layout: Kjell Petter Bakken

Redaktör för Finlandsupplagan:
Ola Österbacka,
Skolhusgatan 11 A 9, 65100 Vasa;
tfn +358 50 339 6383; e-post:
ola.osterbacka@sanktjohannes.info.

Internet: http://sanktjohannes.info

Tidningen sänds till alla som meddelat intresse.

Frivillig prenumerationsavgift kan betalas till IBAN: FI18 3131 1000 2060 07; BIC: HANDFIHH. Uppge namn och adress för tidningsmottagaren. För tidigare prenumerant ange referens 5005.

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår församlings existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

Hur mörkret tätnar i vår värld,
så mörk en natt ej fanns
som omkring Jesu sista färd
med kors och törnekrans.

När detta skrivs pågår rapportering från Stockholm och terrordådet som skedde fredagen den 7 april, en vecka före långfredag. Människornas oro och ängslan blir inte mindre då morgonens nyhetsrapporter berättat om USA:s flygbombningar i Syrien, vilka skedde som hämnd för den attack med kemiska vapen som ägt rum några dagar tidigare, samt den terrorattack som ägt rum i S:t Petersburg dagen innan det.

Bengt Jonzon har i sin psalm uppfattat något väsentligt. Inget mörker, ingen terror som vi förfasar oss över kan på något sätt motsvara det som Jesus drabbades av. Den fasan var inte av denna världen.

Men mitt i detta får vi också påminna varandra om påskens stora glädje: Jesus har övervunnit död, djävul och helvete och uppstått ur sin grav efter att djävulen såg ut att ha vunnit i fullständig seger. Det var inte han som vann, det gjorde Jesus!

Om denna stora seger berättar Martin Luther i sin fina påskpredikan här intill. Och om den segern vill vi fortsätta att berätta i vår församling. Det gör vi nu med ökade resurser, sedan vi för några veckor sedan fick en ny pastor. Om det kan du läsa på sidorna 10–11.

När Jesus stod inför Pilatus och fick frågan om han är judarnas kung, blev svaret: ”Mitt rike är inte av den här världen. Hade mitt rike varit av den här världen, skulle mina tjänare ha kämpat för att jag inte skulle utlämnas åt judarna. Men nu är mitt rike inte av den här världen.”

Jesus kunde ha fått legioner av änglar för att hjälpa sig när han förrådd es av Judas och fängslades. Men han behövde dem inte. Han anmodade också Petrus att sticka sitt svärd tillbaka i skidan. Men när han sade ett ord, Guds heliga namn som vi översätter med *Jag Är*, föll alla soldater till marken.

”Ett ord kan honom fälla.”

Kungen som bar törnekrona hängdes upp på ett kors till allmän skymf och begabbelse. Men samme kung uppstod på tredje dagen. Då kunde varken en tung sten eller beväpnad vakt motstå honom.

Hur skulle då terrorister, bombflyg och kemiska vapen kunna vinna över honom? Ingen chans. Låt oss hålla oss nära honom som har kraften. Honom som har all makt i himlen och på jorden.

Ola Österbacka

Vad betyder Jesu uppståndelse för mig?

Av Martin Luther

För att rätt förstå värdet av Kristi uppståndelse bör vi föreställa oss två olika bilder av Kristus. Den ena är den sorgliga, eländiga, föraktliga, jämmerliga och blodiga bilden som visades för oss på Långfredagen när vi hörde om hur Kristus hängde mellan två rövare och dog under svåra smärtor. Den bilden bör vi betrakta med hjärtan som inte tvivlar på att allt detta skett för våra synders skull. Han, den rätte och evige översteprästen, har gett sig själv till ett offer för vår synd och betalt för den med sin död.

Varje människa ska veta att det är våra synder som sargat och tilltygat Kristus så illa. Hans lidande är ingenting annat än din och min synd. Så ofta vi ser eller tänker på denna ömkliga och blodiga bild, ska vi därför inte föreställa oss något annat än att vi ser våra egna synder. Av det ska vi lära oss inse vilken förfärlig Guds vrede vi dragit över oss med våra synder. För de är så stora att ingen skapad varelse kan bära eller betala dem. Det förmår endast Guds Son genom sitt offer och sin död. Men det vore förskräckligt om det skulle stanna vid denna sorgliga bild.

I trosbekännelsen förbinds orden att Kristus är *korsfäst, död och begraven, nederstigen till helvetet* nära med orden *på tredje dagen uppstånden igen ifrån de döda*. Den bedrövliga bilden blir inte kvar länge. Innan tre dagar har gått visar vår käre Herre Kristus oss en annan skön, frisk, vänlig och glad bild för att lära oss med visshet ta emot trösten att vår synd är utstruken och dödad genom Kristi död och att vi nu genom hans uppståndelse ska bli rättfärdiga och evigt saliga.

Om det här säger Paulus: *Han som utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull* (Rom 4:25) och: *Men om Kristus inte har uppstått, då är er tro meningslös och ni är fortfarande kvar i era synder. Och i så fall är de som insomnat i Kristus förlorade. Om det bara är för detta livet vi har vårt hopp till Kristus, då är vi de ömkligaste av alla människor* (1 Kor 15:17–19).

Förut hängde synderna om hans hals och korsfäste honom. Men nu ser du på den andra bilden att ingen synd finns kvar hos honom utan idel rättfärdighet, ingen smärta och bedrövelse utan idel glädje, ingen död utan idel liv, ja ett evigt liv som går långt, långt utöver detta timliga liv. Över den bilden bör vi med rätta fröjda oss. Den förra bilden är vid första påseendet något förskräckligt. Men om vi ser vad som orsakade den bör vi inte önska att den var annorlunda. För i den bilden ser du att Gud har tagit ifrån dig dina synder som låg så tungt på dig att du slogs till marken. I stället har han lagt dem på sin Son, som är evig Gud och stark nog att bära den bördan. Låt du dina synder ligga på honom. De kan aldrig ligga någonstans där de trycker och besvärar dig mindre.

Men se nu på den andra bilden, där din Herre Kristus som förut var så ömklig och eländig för dina synders skull nu är skön, ren, härlig och glad. Du ser att all synd har försvunnit från honom. Nu ska du räkna så här: när dina synder för Kristi lidandes skull inte längre ligger på dig utan har tagits ifrån dig av Gud själv och lagts på Kristus, vart har de då tagit vägen? Efter hans uppståndelse på påskdagen finns de ju inte längre hos honom. Är det inte som Mika säger, att de är sänkta i havets djup så att varken djävulen eller någon annan varelse kan finna dem längre?

Det här är nu den härliga och fröjdefulla artikeln i vår trosbekännelse som ensam gör människor till kristna. Och ändå blir den föremål för hela världens spott och spe och blir hånad och försmädad av så många. För många i kristenheten anser denna berättelse vara en saga

och ett påhitt. Så kallade fritänkare skrattar högt när man talar om ett annat och evigt liv efter detta liv.

Man ser också hur både lärt folk och enklare människor bekänner att det finns ett liv efter detta mera av gammal vana än för att det är deras allvarliga övertygelse. För om de verkligen trodde det skulle de leva annorlunda och inte värdera det jordiska livet med ägodelar, ära och annat sådant så högt utan mera söka det som är evigt.

Men hur man än predikar och talar så håller förnuftet det ändå för dårskap. Så förnekas denna lära och får inte tränga så djupt in i människors hjärtan som så väl behövs.

* * *

Det här är en märklig, ja, underbar predikan, som man inte kan fatta med förnuftet utan måste tro: att Kristus lever och likväl är död, att han har dött men så att döden i honom måste dö och förlora all sin makt. Det blir predikat oss till tröst för att vi ska tro och lära oss att döden har förlorat all sin makt. Vi ska prisa Gud i evighet för att det finns en sådan människa som döden anfaller och dödar som den gör med alla människor. Men när döden dräper människan Kristus måste den själv dö och bli uppslukad. Kristus som blivit dödad lever däremot i evighet.

Paulus ger en härlig beskrivning av detta i Kol 2:14, 15: *Han har förlåtit oss alla överträdelser och utplånat skuldebrevet som vittnade mot oss med sina krav. Det tog han bort genom att spika fast det på korset. Han avväpnade härskarna och makterna och gjorde dem till allmänt åtlöje när han triumferade över dem på korset.*

Bibelstället innehåller två delar. Först säger aposteln att Kristus med sitt lidande har utplånat skuldebrevet som vittnade mot oss genom lagen. Paulus menar: vi vet alla genom lagen vad Gud fordrar av oss, vad vi ska göra eller inte göra. Om vi nu förgår oss genom att inte göra det som lagen befaller eller genom att göra det som är förbjudet, så kan vi inte försvara oss. Vårt samvete står där och överbevisar oss om att vi gjort orätt. Samvetet liknar ett skuldebrev där vi själva erkänner att vi varit olydiga och därför måste underkasta oss Guds vrede och straff.

Paulus säger att skuldebrevet vittnade mot oss genom sina krav. För om lagen inte fanns så fanns heller ingen överträdelse. Men nu finns båda delarna, både synden och skuldebrevet som överbevisar oss så att vi inte kan neka. Vi måste erkänna oss skyldiga precis som en handelsman måste göra när man lägger fram hans eget skuldebrev och underskrift. Här, säger Paulus, kommer nu vår käre Herre Kristus till vår hjälp. För han tar detta skuldebrev och spikar fast det vid korset. Han river alltså sönder det och makulerar det. Det gäller inte längre och ska inte mer kunna anklaga och skada oss. För Herren Kristus hänger på korset just därför att han tagit på sig vår synd och i sin kropp betalar för den. Detta är det första.

Det andra är att Kristus har avväpnat andevärldens furstar och väldigheter. Han har alltså tagit ifrån djävulen hans makt. Han får därför inte längre driva och tvinga de kristna till synd som han gjorde förut innan de kommit till Kristus. Nu kan de genom den helige Andes hjälp göra motstånd mot den onde anden och försvara sig med ordet och tron så att han måste lämna dem i fred. Just därför ger Kristus oss sin helige Ande.

Liksom nu djävulen är avväpnad och berövad sin makt så är också döden, som drabbar oss alla, avväpnad. Den har Kristus nu dödat så att de kristna hädanefter kan le åt både djävulen och döden. För om än båda två är onda och vreda så kan de ändå inte uträtta något, som Paulus säger till romarna: *Så finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus* (Rom 8:1).

* * *

Såvida en kristen med tron fattar bilden av den uppståndne har han salighet i Kristus Jesus. För Kristus är inte längre blodig och sårad utan skön, ljuvlig och härlig att skåda. Förut var han blodig och hängde på korset för våra synders skull, men till vår hugsvalelse är han nu skön och ren och lever i evighet så att vi får glädjas och finna tröst hos honom.

Låt oss därför flitigt och noga betrakta denna glada, ljuvliga och trösterika påskbild där det varken finns synd eller död. Om synden vill oroa dig och bedröva ditt samvete för att du har gjort ett och annat eller är svag i tron, så håll dig till denna påskbild och säg: Det är sant, att jag är en syndare och svag i tron. Det kan jag inte förneka. Men jag tröstar mig med visshet-en att Kristus har tagit på sig min synd och burit den, och att han uppstått på påskdagen så att både synd och syndastraff försvunnit.

Utdrag ur Luthers huspostilla, predikan på Påskdagen

Martin Luther
I ORD OCH BILD
DEL 2

Från munk i Erfurt till professor i Wittenberg

Augustinerklostret i Erfurt

När Luther trädde in i klostret hade han för avsikt att aldrig mer lämna det. Jag var fullkomligt ”död för världen” har han berättat. Luther följde helhjärtat sin kallelse. Med kraft och allvar hängav han sig åt asketiska övningar. Han fastade till överdrift, bad i timmar och bekände sina synder till utmattningens gräns. Ändå fann han ingen nådig Gud utan bara ännu mer anfäktelser och själsnöd.

Johann von Staupitz 1460-1525

Johann von Staupitz var tillsyningsman för klostren i Sachsen. Han såg Luthers bekymmer och hänvisade honom till Skriften. Senare i livet skrev Luther att han hade drunknat i sina anfäktelser om inte Staupitz hjälpt honom.

Luther prästvigdes 1507 och började undervisa i filosofi samtidigt som han studerade teologi. Han vann aktning och respekt och fick flera förtroendeuppdrag. 1510 reste han till Rom tillsammans med en äldre ordensbroder. Syftet var att försöka få de mindre stränga munkordnarna att ansluta sig till dem som hade en strängare syn. De gick tillsammans de 150 milen till Rom. Luther lämnade Rom med oförrättat ärende, besviken över hur illa och förflackat allt var. Efter resan till Rom flyttade han till Wittenberg. Han blev doktor i den Heliga Skrift den 4 oktober 1512 och fick nu förmånen att föreläsa i den Heliga Skrift. Under åren 1513-1518 föreläste han regelbundet över Psaltaren, Romar- Galater- och Hebreerbrevet. Samtidigt predikade han varje vecka i stadskyrkan i Wittenberg.

Luther predikar i stadskyrkan i Wittenberg. Han skriver senare om vikten av predikan: Varje predikan och lära som förkunnar Jesus Kristus är dagligt bröd och näring för våra själar. . . Om Guds ord inte förkunnas är det bättre att man varken sjunger, läser eller kommer tillsammans.

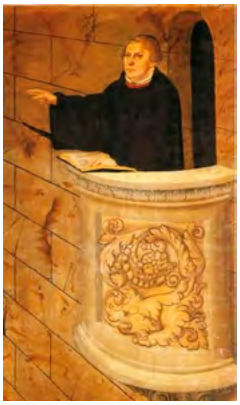

Albrekt av Mainz

Johann Tetzel

Albrekt av Mainz var Luthers högste chef efter påven i Rom. Albrekt var ärkebiskop och hade köpt sitt ämbete. Han ägde över 1000 reliker. Dessa utnyttjade han i avlatshandeln. Han påstod sig äga en av stenarna som Stefanus blev stenad med. Han hade provision från Rom på sina avlatsbrev. Hans medhjälpare var dominikanermunken Johan Tetzel som under cirkusliknande former åkte runt och sålde syndernas förlåtelse. Luther genomskådade denna verksamhet och började nu sitt arbete med att skriva sina 95 teser mot avlatshandeln. Det sägs något skämtsamt att Tetzel blev Dr. på versen ”Så snart en slant i kistan klingar, själen sig ur skärselden svingar.”

Ingvar Adriansson

«Kristus på korset» av Lucas Cranach den eldre (1472-1553).

Kristus på korset
– ett konstverk från reformationen

Reformationen ledde till förändringar på många områden, också inom konsten. Tidigare hade konstnärerna varit ganska upptagna med framställningar av jungfru Maria och en mängd helgon med gloria över huvudet, samt av påvar, ärkebiskopar och andra kyrkliga personer. Men nu blev en del konstnärer ivriga att vara med och förmedla Luthers teologi, evangeliet som blivit nyupptäckt.

Ett bra exempel på detta är den kända målningen ”Kristus på korset” av Lucas Cranach den äldre (1472–1553). Här är det läran som konstnären vill förmedla – läran om frälsningen. Ja, han är så ivrig och det betyder så mycket för honom att han faktiskt har målat sig själv in i bilden. I mitten av målningen ser vi först och främst huvudpersonen Jesus från Nasaret, judarnas kung (INRI) på korset med törnekronan på huvudet. Han har sagt ”det är fullbordat” och överlämnat sin ande, och det kommer ut blod och vatten från hans sida (Joh 19:34).

Men varför var detta lidande och denna offerdöd nödvändig? Cranach förklarar med en dramatisk scen i bakgrunden precis bakom korset: Mänskligheten var i en förtvivlad situation. Vi ser en rädd, halvnaken man som jagas av döden och djävulen (ett skelett och en slags drakliknande varelse) mot förtappelsen i helvetets eld. Mose är inte till någon hjälp eller tröst där han står och lyfter tavlorna med de tio budorden. För lagen visar oss vår synd och fördömer oss. Vi människor klarar aldrig av att frälsa oss själva genom de gärningar vi gör.

Lite längre upp baktill till höger i bilden ser vi några tält. Det är Israels folks läger i öknen. På marken ligger döende människor, bitna av giftormar. Men när de ser upp på kopparormen som Mose har satt upp på en påle efter Herrens befallning, så räddar de sitt liv (4 Mos 21:6–9). Denna händelse pekar fram mot Jesu frälsningsdöd på korset som han själv sa: ”Så som Mose upphöjde ormen i öknen måste Människosonen blir upphöjd, för att var och en som tror på honom ska ha evigt liv” (Joh 3:14–15).

Också i bakgrunden, längre upp, ser vi en ängel som förkunnar evangeliet för några fåraherdar: ”I dag har en Frälsare fötts åt er” (Luk 2:11). Vi flyttar blicken till förgrunden, på målningens vänstra sida, där vi ser den uppståndne Kristus som har gått segrande ut ur graven och trampar på både döden och djävulen. Han ser på oss som om han säger: ”Se vad jag gör. Detta har jag gjort för er.”

Till slut ser vi på högra sidan av bilden längst fram tre personer. Närmast korset har vi Johannes Döparen, klädd i en kappa av kamelhår och något purpurrött tyg. Han pekar samtidigt upp mot korset och ner på det vita lammet: ”Se Guds Lamm som tar bort världens synd!” (Joh 1:29).

Vid sidan av Johannes står en vitskäggig man med händerna klara för att tillbe Jesus. Det är konstnären själv, Lucas Cranach den äldre. Men vad är det som träffar honom i huvudet? Det är blodet som sprutar från såret i Jesu sida. Cranach ser rakt på oss, som om han har något viktigt han vill säga: ”Jag tror på Herren Jesus, den korsfäste, och tillber honom. Jag är frälst på grund av hans dyrbara blod som blev utgjutet på korset. Denna målning är min personliga trosbekännelse och mitt vittnesbörd. Han dog just för mig – och för dig. Tro på honom!”

Alldeles brevid konstnären står hans vän, reformatorn Martin Luther, och pekar på Den heliga Skrift. Den öppna Bibeln visar 1 Joh 1:7: ”Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd.” Och i Heb 4:16 står: ”Låt oss därför frimodigt gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid.”

Målningen blir som en sammanfattning av reformationens huvudbudskap: En människa blir förklarad rättfärdig genom tron allena, för Kristi skull, av bara nåd. Vi kan ha frälsningsvisshet och vara frimodiga. För Jesus som dog på korset har uppstått och lever. Han har besegrat döden och djävulen för oss. Detta är visst och sant. Det som Gud har berättat för oss i Skriften kan vi lita på helt och fullt.

Lucas Cranach den äldre började måla tavlan år 1552. Det blev hans allra sista målning. Han hann inte göra den färdig innan han dog året därpå. Men hans son, Lucas Cranach den yngre (1515–1586), fullbordade verket år 1555 och det fick sin plats över altaret i Petrus och Paulus-kyrkan i Weimar, Tyskland. Där finns tavlan än i dag.

Tor Jakob Welde

Förnuftets plats i Martin Luthers teologi

När Gud ledde Israel ut ur Egypten, ledde han dem på den väg som verkade vara den mest dåraktiga för det mänskliga förnuftet. Kanaans land låg i norr, och han ledde dem åt söder. Den lätta vägen gick längs Medelhavets kust, och han ledde dem genom öknen. Och slutligen kom Mose och Israels barn, genom att följa den molnstod som Gud hade gett för att leda dem, till ett ställe där de fann sig själva i en absolut omöjlig knipa. Framför dem låg Röda Havet, åt vänster den väglösa, vattenlösa öknen, åt höger bara mera torr sand, och bakom dem dundret från Faraos hästar och vagnar.

Och Israel knotade.

På samma sätt leder den glödande molnstod, som Gud har gett människorna för att leda dem på deras resa genom den här världen, oss ofta in i intellektuella svårigheter. Att följa Guds Ord är att göra sig till en dåre i människors ögon – att göra och tänka och att säga vad ingen människa ”vid sina sinnens fulla bruk” skulle säga och tänka och göra. ”Predikandets dårskap” är fortfarande lika mycket dårskap för den moderna människan som den var för två tusen år sedan. Och människorna förkastar evangeliet, inte på grund av att de är klokare än sina fäder, utan på grund av att de ännu är lika onda som deras fäder var.

Det verkar ofta för en kristen teolog som om hans motståndare har fått in honom i ett hörn, från vilket det inte finns någon möjlighet att fly. Han kan inte ge något svar som kan tillfredsställa förnuftet om han inte tar den logiska vägen, den lätta vägen från Egypten till Palestina. Men om han en gång väljer den vägen kommer han att bli ett enkelt byte för fienden.

Om Israel hade valt den väg som människor skulle ha valt, skulle Faraos armé ha haft en lätt väg att förfölja dem på. Det skulle inte ha funnits något Röda Havet för dem att gå igenom. Men sedan de väl hade gått igenom havet, vände det tillbaka över huvudena på Faraos soldater. Då stod den oöverkomliga barriären inte längre framför Israel och stängde deras flyktväg från Egypten, utan bakom dem och stoppade så förföljarna från Egypten.

Så blev Israel räddat.

Och när Ordets ljus leder oss till ett ställe där vi endast ser Röda Havet framför oss, öknen till höger om oss, öknen till vänster om oss, och Faraos arméer bakom oss, då måste vi lära oss att bli stilla och vänta på att få se Herrens härlighet. Han ledde oss in i denna svårighet med sitt Ord. Därför är det hans sak, och inte vår, att leda oss ut ur den. Och han kommer att göra det. Han är vår Gud, och hans Ord är fortfarande den enda vägvisaren till det utlovade landet.

SOLI DEO GLORIA

Ur S W Becker, Guds dårskap, Biblicums förlag 2006, s 181f

Ny nätsida!
Som en del i firandet av reformationsjubileet har LBK Norge öppnat en egen nätsida – luther2017.media – med bilder och information om Martin Luther och reformationen.

TITTA PÅ DEN!
Planer finns att göra språkval med svensk version.

luther2017.media

Kristi aktiva och passiva lydnad

Ett exempel på Kristi aktiva lydnad är Satans försök att få Jesus på fall genom att överträda lagen. Jesus besegrar honom med tre ord: Det står skrivet. Ordet är kraftigt och verksamt och driver bort frestaren.

Kristi passiva lydnad fullbordas på korset när han dör för hela världens synd och förklarar alla människor fria. Detta sker när Jesus ger upp andan på korset och ropar ut de tre orden: Det är fullkomnat.

Kristi aktiva lydnad

Gud är helig. Han skapade människan helig och krävde att hon skulle vara helig. Säg till Israels barns hela menighet: Ni ska vara heliga, för jag, HERREN, er Gud, är helig (3 Mos 19:2).

För att uppfylla detta krav från Gud var det nödvändigt för människan att hålla hela lagen. Det klarade hon inte av. För det finns ingen rättfärdig människa på jorden som gör gott och aldrig syndar (Pred 7:21). Utan en fullständig laguppfyllelse är ingen helig och rättfärdig inför Gud.

För att tillfredställa Guds lags fordringar och ställa allt till rätta igen blev Guds Son människa. Som människa blev han vår ställföreträdare, ställd under lagen för att i vårt ställe kunna hålla den. Men när tiden var inne sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen, för att friköpa dem som stod under lagen så att vi skulle få söners rätt (Gal 4:4-5). Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla (Matt 5:17).

Kristus är lagens fullbordan, till rättfärdighet för var och en som tror (Rom 10:4). Under hela sitt liv höll Jesus lagen fullkomligt, inte för sig själv utan för oss som var under lagen men inte kunde hålla den. I vårt ställe tillfredsställde Kristus Guds krav på helighet. Det är detta vi kallar Kristi aktiva lydnad.

Kristi passiva lydnad

Gud är rättfärdig. Han har inte överseende med någon synd. HERRE, om morgonen hör du min röst, om morgonen vänder jag mig till dig och väntar. Du är inte en Gud som älskar ondska, den som är ond får inte bo hos dig (Ps 5:4-5).

Ingen synd kan förlåtas om den inte är sonad och full betalning är gjord. Eftersom människan inte kan uppnå detta tar Kristus hennes plats. Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg. Men all vår skuld lade HERREN på honom (Jes 53:6). Han bar våra synder i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten. Genom hans sår är ni helade (1 Pet 2:24).

Genom Kristi lidande ville Gud ge bevis på sin rättfärdighet. Alla synder måste utplånas om de skulle kunna förlåtas. Nu har Kristus gett full betalning för alla människornas alla synder. Det skedde när han på korset ropade ut orden: Det är fullkomnat. Beviset för detta är att han uppstod och graven är tom.

Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser, och han har anförtrott oss försoningens ord (2 Kor 5:19). Kristi offerdöd har till fullo betalat alla människors syndaskuld. Det är detta vi kallar Kristi passiva lydnad.

Ingvar Adriansson

Prästvigning i Lepplax bykyrka 25.3.2017

Det var en stor högtid i Lepplax bykyrka lördagen den 25 mars när David Åkerlund prästvigdes. Hela fem pastorer från vår gemenskap medverkade vid ordinationsakten. Peter Öman från LBK förrättade ordinationen. Assistenterna är från vänster: Øyvind Edvardsen, S:t Johannes; Donald Patterson, WELS (USA); Holger Weiß, ELFK (Tyskland) och Juhani Viitala, SLT (finska bekännelsekyrkan).
Ett bildgalleri finns på sanktjohannes.info liksom alla tal som här är förkortade.

Assistenternas hälsningsord

Donald Patterson: David, jag vill dela med dig ord av Salomo som han gav sin unga son när han skulle inleda sitt ämbete. Det är underbara ord med vägledning, från Ords 3:5–6: *Förtrösta på HERREN av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd. Räkna med honom på alla dina vägar, så ska han jämna dina stigar.*

Holger Weiß: Käre David, Herren har kallat dig till ett offentligt ämbete. Hur kan du vara en trogen Kristi tjänare? Lita inte på dig själv i din egen kraft och förmåga. Lita på Herren som har lovat att välsigna dig och ger dig samma svar som han gav Josua då han skulle inleda sitt ämbete i Guds rike: Jos 7:1–9:

Var stark och mycket frimodig så att du håller fast vid och följer all den undervisning som min tjänare Mose har gett dig. Vik inte av från den vare sig åt höger eller åt vänster, så ska du ha framgång vart du än går. Låt inte denna lagbok vara skild från din mun. Tänk på den både dag och natt, så att du håller fast vid och följer allt vad som är skrivet i den. Då ska du lyckas på din väg och då ska du ha framgång. Har jag inte befallt dig att vara stark och frimodig? Var inte rädd eller förfärad, för HERREN din Gud är med dig vart du än går.

Øyvind Edvardsen: Du har varit på väg en stund för att bli pastor, David, och jag tror att när man håller på länge så kan man börja drömma mycket. Hur kommer det att bli? Hur kommer det att förverkligas, det jag arbetar mot? Man kan tänka mycket ibland, men när man har med Gud att göra då börjar det med att lyssna på vad han har att säga. Och Gud har väldigt mycket att säga. Han vill att vi lyssna till honom, låta honom få tala till punkt och ta honom på orden och inte göra det till något annat än vad han har sagt. Jag ska läsa några ord från Pred 4:17–5:6:

Vakta din fot när du går till Guds hus. Att komma för att lyssna är bättre än offret som dårarna ger, för de förstår inte att de gör det som är ont.

Var inte för snabb med din mun och förhasta dig inte i ditt hjärta med att uttala ett ord inför Gud, för Gud är i himlen och du är på jorden. Låt därför dina ord vara få. Drömmar kommer av mycket arbete, dåraktigt tal av många ord.

När du ger ett löfte till Gud, dröj inte med att uppfylla det, för han har inte behag till dårar. Håll vad du lovar! Det är bättre att inte lova något än att lova och inte hålla det. Låt inte din mun förleda dig till synd och säg inte inför sändebudet att det var ett misstag. Vill du att Gud ska bli vred för dina ords skull och förstöra dina händers verk? För där drömmarna är många blir det mycket tomhet och många ord. Men frukta du Gud!

Förmaningar till en pastor

Peter Ömans tal till David utifrån 2 Tim 3:14–17.

Den 1 mars stod Iivo Niskanen högst uppe på prispallen. Han hade vunnit VM-guld i längdåkning. Han tittade ner på en folkskara som jublade och hyllade honom. För att nå en sådan framgång krävs mångsidig träning. En skidåkare måste träna på sin uthållighet. Han måste tillbringa många timmar i gymmet för att förbereda kroppen på de ansträngningar som loppet innebär. Han måste ibland träna mentalt för att kunna stå emot det tryck som det innebär att bära en hel nations förväntningar på sina axlar. Först då är han redo för sin uppgift.

Pastorn bygger Kristi kropp. Han måste göra det med mångsidighet. Det finns många uppgifter som behövs. Våra verser talar om undervisning. Du får uppdraget att undervisa folket, att berätta om Guds lag och vad den kräver av oss, och berätta om Guds evangelium, som förklarar att våra synder är förlåtna för Kristi skull. Du har i uppdrag att berätta för dem om Guds plan för mänskligheten, Guds frälsningsplan, men också att han har en plan för deras liv.

Paulus talar också om att pastorn har en uppgift att bestraffa. Det låter hårt. Men när vi läser orden ser vi att det är bibelordet som ska bestraffa. En pastors uppgift är att när det behövs också komma med skarp förmaning. Det är lätt att säga: Alla människor är syndare – åtminstone okontroversiellt i vår gemenskap. Det är lätt att säga: det finns många frestelser här i livet. Det kan vara svårare att säga: Du är en syndare. Och att säga att det du gör hotar att skilja dig från Herren. Den förmaningen, den bestraffningen får du i uppdrag att utföra.

Men aposteln fortsätter med att säga att bibelordet ska användas också till upprättelse. Det finns få saker som är så underbara som att säga till en ångerfull syndare: Dina synder är förlåtna, och himmelrikets dörrar står öppna för dig.

Juhani Viitala: Käre David, vår broder i Herren, du har kallats till pastor. Du har fått den ädla uppgiften att förkunna Guds Ord. Förkunna det frimodigt, utan att skämmas, så som Jesus Kristus förmanar dig och uppmuntrar dig. För evangeliet är en mäktig kraft som frälser människan och verkar tro i människan och för henne till himmelriket. Förkunna det därför frimodigt och utan att blygas, som Paulus förmanar i Rom 1:16: *Jag skäms inte för evangelium. Det är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror, juden först men också greken.*

I förbönen med handpåläggning deltog även församlingens övriga styrelsemedlemmar Hans Ahlskog, Ola Österbacka och Botvid Lindström.

Aposteln säger också att vi ska använda bibelordet till fostran i rättfärdighet. Liksom en idrottsman behöver en tränare som uppmuntrar honom när han vill ge upp, som knuffar honom i rätt riktning när hans egen svaghet vill leda honom bort från uppgiften, så behöver medlemmarna sin pastor på ett liknande sätt för att hjälpa dem att växa i sanning och trohet mot bibelordet. Ibland kommer människor att be om detaljföreskrifter: Hur ska jag använda min kristna frihet, pastorn? Berätta hur jag ska göra. Det riktigt stora är när vi kan vägleda människor så att bibelordet självt får leda och så att man själv ser vad Guds vilja är.

Vår uppgift som Ordets tjänare är att göra våra medlemmar redo för deras uppgift. Deras uppgift är dels att själva gå i mål. Vi vill att ingen ska ta av sig nummerlappen, sparka av sig skidorna och bryta loppet utan vi vill i stället ge dem ny kraft, förmaning när det behövs, och ständigt ge dem Guds kärlek för att de ska orka hålla ut och gå i mål. Men vi vill också att de ska bli utrustade att hjälpa andra och varandra på vägen. Att vandra en väg ensam är svårt, men när vi gör det tillsammans blir det lättare. Gud har instiftat församlingen för att predika hans ord, men också för att de kristna ska få ett ställe att hämta kraft, och ha systrar och bröder som stöder dem på vägen. När vi har utrustat helgonen är de redo för sina uppgifter.

Det finns många välsignelser och glädjeämnen för en Ordets tjänare. Tänk att få vara med från vaggan till graven! Det är en märklig välsignelse att döpa ett barn och föra det in i Guds familj, att låta det heliga dopet skapa tro. Det är också en märklig välsignelse att hålla en begravning för ett trossyskon och kunna säga: Denna vän har dött i tron och sitter nu vid Jesu sida i himmelriket.

På vägen mot målet ska vi peka våra medlemmar mot prispallen, mot segerkransen som väntar på andra sidan detta jordeliv. Gud välsigne dig i arbetet!

Ge ni dem att äta!

Predikan på ordinationsgudstjänsten 25 mars 2017. Förkortad. Predikotext: Midfastosöndagens evangelium Joh 6:24–36.

”*Ge ni dem att äta.*” Så sa Jesus en gång till sina lärjungar, när många tusen personer hade samlats för att höra honom undervisa och bota deras sjuka. Det var inte underligt att de tolv lärjungarna blev förvånade: Var ska vi hitta så mycket mat, det finns ingen butik här i närheten? De var ju på andra sidan Gennesarets sjö i en öde trakt. Men uppdraget var: *Ge ni dem att äta!*

Jesus välsignade fem kornbröd och två fiskar så det räckte, och det blev dessutom tolv korgar över.

Så här berättar alla evangelisterna om brödundret på andra sidan Gennesaret, också Johannes, och sedan fortsätter Johannes i vår text med att berätta vad som hände sedan. Jesus ger en andlig betydelse åt brödundret. Vi får veta att det finns en annat sorts mat som Jesus vill att vi ska dela ut till hungrande människor.

Ge ni dem att äta! Den uppmaningen gäller också i dag för Guds tjänare. Den gäller på ett alldeles särskilt sätt vår broder David, som nu sänds in i uppgiften att ge mat åt människor som hungrar efter bröd, andligt bröd.

Folket som hade samlats kring Jesus hade sett märkliga under, nu senast det fantastiska undret med de fem bröden och de två fiskarna. Jesu popularitet hade nu nått sitt maximum. Han hade problem med att folket med våld ville göra honom till kung. Han behövde också vila ibland och måste därför dra sig undan med sina lärjungar till en öde trakt. Ändå sökte folk upp honom. Och Jesus sviker inte dem som söker honom.

Men så börjar Jesus undervisa om sådana saker som en del av lyssnarna inte kunde smälta. Snart sa man: ”Det här är en svår tanke. Vem står ut med att höra den?” Och så drog sig många av hans lärjungar undan. Tiden när de många anhängarna flockades kring Mästaren höll på att ta slut. Efter ett år, vid nästa påsk, skulle människorna ropa: Korsfäst!

Inte jordiskt bröd, utan himmelskt

Jesus gjorde inte bespisningsundret i första hand för att rädda människor från hunger, utan det var ett tecken. Jesus ville undervisa om det himmelska brödet och sammanfattade med orden *Jag är livets bröd*.

Men det förstod inte människorna. De var inriktade på det jordiska. Och det gjorde dem förvirrade. Vad menar han? De började fråga som judarna brukade göra: *Vad ska vi göra?*

Det var typiskt för judarna. Judarna skulle göra Guds lag. Men så är det också med den naturliga laguppfattningen i oss människor i dag: jag måste göra något för att Gud ska gilla mig.

Därför har människor i alla tider byggt sina himlastegar: meditation, böner, hjälpverksamhet, försakelser ända till asketism och självplågeri. Men det kan också gälla mindre synliga strävanden att behaga Gud: att själv ta ett steg som att besluta sig för att följa Jesus, räcka upp en hand, gå fram till förbön, att ge ett offentligt vittnesbörd, att låta döpa sig på sin tro och bekännelse, osv. Det finns många sätt att bygga stegar till himlen där den egna gärningen finns med. Allt grundar sig på frågan: Vad ska vi göra?

Till det säger Jesus:

Detta är Guds verk: att ni tror på den som han har sänt.

De här orden kan vi förstå på två sätt:

1. Det är Guds verk att vi tror, inte något som vi själva gör.

2. Den enda gärning som Gud frågar efter är att vi tror.

När vi tar båda betydelserna tillsammans ser vi att tron inte har det minsta att göra med våra beslut eller ansträngningar, utan det är Gud som skapar tron och det är tillräckligt för honom. Han frågar inte efter vad vi gör. För tron är det samma som att komma till Jesus. I versen som följer strax efter vår text fortsätter Jesus med att beskriva hur det går till att komma till honom:

Alla som Fadern ger mig kommer till mig.

Det här är en kort sammanfattning av det fantastiska budskapet som Jesus kom med, och som han ännu förtydligar lite senare:

Detta är hans vilja som har sänt mig: att jag inte ska förlora någon enda av alla dem som han har gett mig, utan låta dem uppstå på den yttersta dagen.

Att det här budskapet är extra viktigt förstår vi av att Jesus ännu upprepar det.

Det här är det kristna budskapet i ett nötskal. Allt börjar med Guds kärlek. Det är han som så älskar världen att han inte kan se den förgås och hamna i djävulens våld för tid och evighet. Det skulle vara rätt, för vi har alla syndat. Och en syndare passar inte ihop med Gud. Han måste ingripa genom att sända sin egen Son att bli människa. Han måste födas

som ett litet barn, av en jungfru som inte visste av någon man. Han måste ställas under lagen, bli frestad i allt, och han övervann alla djävulens frestelser. Han levde ett rent och syndfritt liv och var den enda människan som kunde stå upprätt när Guds heliga lag kom med sina anklagelser. Han kunde svara: allt det här har jag gjort.

Och det som han gjorde räknas till godo för oss. Hans heliga liv räknas som vår förtjänst. När vi döptes kläddes vi i en dräkt som heter Jesu rättfärdighet. Och därför kan du och jag frimodigt stå inför Guds heliga lag, för framför oss står Jesus och säger: Jag har gjort allt, jag har uppfyllt hela lagen för denna människa.

Men han fick i stället något av oss. Han fick inte våra gärningar, vår duglighet, våra böner. Nej, de skulle inte hålla. Nej, han fick vår synd. Din och min synd, hela världens alla synder, ända från Adam till den yttersta dagen. Allt det som vi och andra människor borde ha straffats för, det straffades han för. Han drabbades av den värsta plågan som drabbat en människa, hånet från översteprästerna och Stora rådet, från folkskaran som ropade: Korsfäst!, gisselslagen av de romerska soldaterna, och slutligen den fruktansvärda korsfästelsen med den värsta vanära som människor kunde drabbas av. Det var det som vi gav honom i stället för att han gav oss sin helighet.

Det är just därför som vi ska få uppstå på den yttersta dagen till evigt liv och inte gå förlorade. Det är Faderns vilja.

Och det är det här härliga evangeliet som vi ska predika. Här är brödet som vi är satta att dela ut. Därför behöver Gud tjänare som räcker brödet åt hungriga människor. Det är därför som Gud genom församlingen har kallat dig David att dela ut livets bröd. Det är det här som du ska ha i centrum i din undervisning: Jesus Kristus och det saliga bytet som han gjorde för att vi ska få leva i evighet med honom och aldrig mer behöva hungra.

Eftersom vi vet att det bara är Gud som förmår ge oss en sådan tro så måste vi räcka fram det himmelska brödet. Det är Jesus som är livets bröd. Det brödet får aldrig blandas ut med surdeg. Surdegen är i Bibeln en bild av falsk lära.

Därför måste en Herrens tjänare också motsäga dem som lär annorlunda. Han måste avslöja dem som predikar en annan Jesus. Han måste avslöja dem som bedrar godtrogna människor med fina ord och vackert tal, och därmed skapar splittring och väcker anstöt mot den lära vi har fått undervisning i. Ja, han måste dra sig undan samröre med dem som gör sig delaktiga i den falska läran genom att hälsa dem i sin gemenskap.

Gör han så kommer följden att bli den samma som Jesus mötte som svar på den hårda förkunnelsen, som det sades: Vem står ut med att höra på honom? Och så går många bort.

Kraften fullkomnas i svaghet

Jag vill påminna om en annan gång när Jesus fick lov att tillrättavisa sina lärjungar för deras högmod. När Jesus berättade för sina lärjungar att han måste gå till Jerusalem för att lida och dö, blev deras svar: Vad ska vi få? Får vi platserna på din högra och din vänstra sida när du blir kung?

Det här är så typiskt för människor: vi vill bli stora, vi vill synas, vi vill ha uppmärksamhet. Men vad svarar Jesus?

Den som vill vara främst bland er ska vara de andras slav (Matt 20:27).

Det måste ha känts förnedrande för lärjungarna att höra det här. Det var förnedrande att låta Jesus tvätta deras fötter, som en slav. Men det skulle ju gå lärjungarna som det gick deras Mästare, och därför måste de lära sig tjäna. För deras Mästare blev mera förnedrade än någon annan när han fördes att korsfästas.

Särskilt en pastor behöver lära sig att gå förnedringens väg, att man inte ska vänta sig upphöjelse, utan motstånd. Att man inte ska vänta berömmelse från världens människor, utan i bästa fall likgiltighet, och i sämsta fall hån och förtal. Att man inte vänta sig att andra ska betjäna en, utan att man själv går in i slavens uppgifter utan att fråga efter lön eller beröm.

Drivkraften

Kristi kärlek driver oss, för vi är övertygade om att en har dött för alla, och därför har alla dött. Och han dog för alla, för att de som lever inte längre ska leva för sig själva utan för honom som har dött och uppstått för dem.

Här har du David ditt mål för din verksamhet som pastor: du lever inte längre för dig själv, utan för honom som har dött och uppstått för dig och alla andra.

Jag vill slutligen också påminna oss andra i församlingen: Be för vår broder och hans hustru. Det finns ingen plats där djävulen ansätter oss hårdare än i en Ordets tjänares hus. Därför behöver han kärlek, både vår uppmuntran och också del av vårt lekamliga goda. Vi behöver dela vårt bröd, för Herren har befallt: *De som predikar evangelium ska leva av evangeliet* (1 Kor 9:14). Fastän vår lilla skara idag inte klarar av det så ska vi ha det som mål för vårt regelbundna offer.

Också där får vi räkna med att maten räcker till, också den fysiska maten, även om det skulle bli kärvt och inte lika överflödande som när vi själva planerar. När Gud välsignar räcker det och blir över.

Det ni har fått som gåva ska ni ge som gåva.

Ola Österbacka

Planerad verksamhet i Lepplax och Vasa 2017

Lepplax (gudstjänst kl 12.00, sommartid kl 10.00)

April
23 Gudstjänst; HHN

Maj
7 Gudstjänst; HHN
14 Gudstjänst; kyrkkaffe
21 Gudstjänst; HHN
28 Gudstjänst

Juni
4 Gudstjänst 10; HHN
11 Gudstjänst 10
18 Gudstjänst 10; HHN
25 Gudstjänst 10

Juli
9 Friluftsgudstjänst 14; egen kaffekorg
30 Gudstjänst 10; HHN

Vasa (HHN 10.15; gudstjänst 11)

April
30 HHN, Gudstjänst, kyrkkaffe

Maj
14 Gudstjänst
25 Friluftsdag: Iskmo-Jungsund vandringsled, andakt
28 HHN, gudstjänst; söndagsskola, kyrkkaffe

Juni
11 Gudstjänst

Juli
2 HHN, gudstjänst; söndagsskola, kyrkkaffe
23 HHN, gudstjänst; söndagsskola, kyrkkaffe

Kontrollera programändringar och detaljinformation i webbkalendern.

Info om direktsändningar: http://sanktjohannes.info/media/stjdirekt/

Övriga sommarprogram

LBK:s ungdomsläger 10–12.7
LBK:s pastoralkonferens 12.7
LBK:s sommarläger 13–17.7
(Hans Ahlskog och David Åkerlund medverkar)
Alla dessa på Hjälmargården.

SLT:s sommardagar på Kilen, Sideby, 21–23.7 (Øyvind Edvardsen medverkar)

LBK Norge sommarkonferens 28–30.7 Stemnestaden, Grinde (Øyvind Edvardsen medverkar)

Prenumerera på VECKOBREVET med information om kommande helg och gudstjänster!
http://sanktjohannes.info

NYTTIGA INTERNETSIDOR

Den Lutherske Bekjennelseskirke

www.luthersk-kirke.no

LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKAN

Vi vill sprida glädjebudskapet om syndernas förlåtelse genom Jesus Kristus, som gäller alla människor.

Vi är en kyrka som tror, lär och bekänner att Bibeln är Guds ord och därmed helt pålitlig och ofelbar.

http://www.bekannelse.se

S:t Johannes församling vill sprida evangeliet till så många som möjligt. Därför kan du här följa direktsända och inspelade gudstjänster, bibelstudier och föredrag.

http://sanktjohannes.info

Biblicum är en institution för bibelforskning och bibelundervisning, och det säregna med denna institution är, att den bygger på Bibeln som Guds inspirerade alltigenom tillförlitliga ord.

http://www.biblicum.se

Jesus dog för mig

Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd. (1 Joh 1:7)

Häromdagen hörde jag att Jesus Kristus kom till världen. Det måste väl betyda att han var någonstans innan han kom? Ja, han var hos Gud, och precis som Gud fanns han redan innan världen skapades. Han är själv Gud, Guds Son, men namnet Jesus fick han inte förrän han föddes av Maria. Han är både Guds och Marias son på samma gång.

När jag hör det här måste jag lyssna väldigt ordentligt. Guds son blev människa! Det måste betyda att han älskar mig så mycket att han kom till jorden för att göra gott mot mig. Jesus Kristus älskade mig så mycket att han levde ett perfekt liv i mitt ställe och dog för min skull.

Han var tvungen att lida mycket för både mina och alla andra människors synder. Han blev piskad och på hans huvud satte de en krona av taggiga kvistar. De spikade fast hans händer och fötter på korset och till slut stack de ett spjut i hans sida. Ur såret rann Guds eget blod eftersom Jesus är både Gud och människa. Och just för att det var Guds blod som rann där på korset kunde det göra mig ren från alla mina synder!

Käre Jesus, käre Guds Son, hur ska jag någonsin kunna tacka dig tillräckligt? Du älskar mig så mycket att du frivilligt tog på dig allt det här lidandet i mitt ställe. Ditt blod gör mig ren från alla mina synder. Nu kan jag vara glad och trygg hos Gud. Amen.

Ur Gleden i Gud av Theodor Reuter (översatt från norska).

Lista ut vilka ord som fattas i texten här nedanför genom att lösa bildkorsordet.

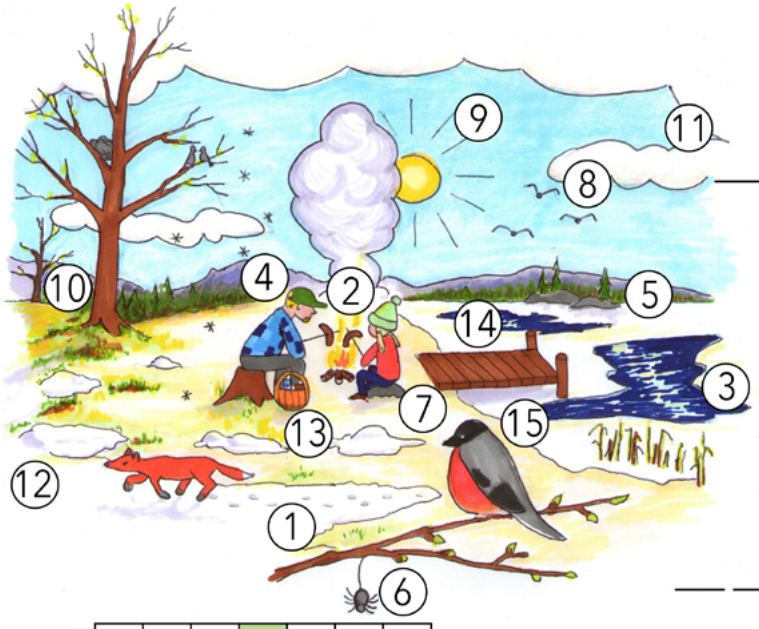

JESUS SOM

_ _ _ _ _ _ _ _

OSS, ALLA DJUR
OCH VÅR
VACKRA NATUR
ÄR OCKSÅ VÅR

_ _ _ _ _ _ _ _ _!

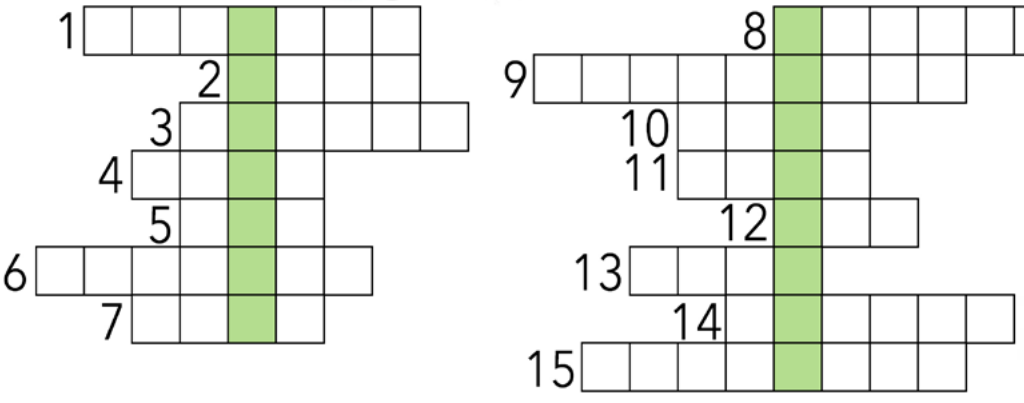

Lösningen finns på www.bekannelse.se.

Utvald

Men ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk för att förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus. Ni som förr inte var ett folk är nu Guds folk, ni som inte hade fått barmhärtighet har nu fått barmhärtighet. Mina älskade, jag uppmanar er som främlingar och gäster att hålla er borta från de köttsliga begären som för krig mot själen. Uppför er väl bland hedningarna, så att de som anklagar er för att vara onda ser era goda gärningar och prisar Gud den dag han besöker dem.
(1 Pet 2:9-12)

”Hej. Vem är du?”

”Jag heter. . .” (Men vad är egentligen ett namn? Är det allt du är?) ”Jag arbetar för. . . (Men är det allt du är – det du gör mellan 9 och 5?)

Vem är du *egentligen*? Var hittar du din identitet? Vi kan alla kämpa med vår identitet och frestas hitta den i fel saker.

”Jag är VD på mitt företag.” ”Jag är mamma.” ”Jag är idrottsman.” ”Jag är toppstudent.” ”Jag är populär.” Men hur är det när livsvillkoren förändras, när jag förlorar jobbet, när barnen flyttar hemifrån eller när jag förlorar förmågan? Vem är jag *då*?

I sista hand kommer levnadsförhållandena att förändras eftersom synden i oss gör att vi söker vår identitet i hur livet blir eller i vad andra tycker. Vi kommer att dö och lämna allting. Och för våra synders skull förtjänar vi att identifieras som sådana som blir fördömda.

Men det är inte det som Gud säger att ni är, säger Petrus. *Ni är ett utvalt släkte.* Han säger att ni är utvalda!

Om du blir uttagen sist till laget kanske du tänker att du är en nolla som ingen vill ha. Men Gud valde dig till *sitt* lag! Gud handplockade dig innan tiden började för att du skulle tro på honom och bli räddad. Så speciell är du. Det är vad Gud säger. Det spelar ingen roll vad andra tänker.

Yttre omständigheter eller vad andra tycker om oss är saker som lätt förändras. När vi inte finner vår identitet i sådant utan i Guds oföränderliga löften kommer vår nya identitet att ge oss ett levande, oförskrackt samvete som stolt besvarar frågan ”Vem är du?” med ”Jag är en kristen som av nåd är utvald Gud.”

Käre Gud, tack för att du utvalde mig att vara din egen innan tiden började. Hjälp mig att hitta min identitet i vad du säger om mig i ditt ord som inte förändras. Gör mig oförskräckt så att jag lever som den du har sagt att jag är. Amen.

Ur Meditations